

”Här är de viktigaste händelserna, dag för dag:

Lördagen den 21 april: Tusen personer hungerdemonstrerar genom Härnösands gator. Fem handlares lager inspekteras.

Tisdagen den 24 april: Oroligheterna börjar i själva industri-Ådalen efter middagsrasten. Arbetet läggs ned vid de största fabrikerna. Möte hålls på ’Höga Nöjet’. Några bönders källare undersöks i jakten på potatis. En handlare i Lunde får också besök.

Onsdagen den 25 april: Arbetet åter igång. På kvällen samlas en skara på tusen personer och kikar på en arrendators källare. 200 soldater demonstrerar i Sollefteå.

Torsdagen den 26 april: Tidigt på morgonen läggs arbetet ned vid samtliga fabriker utom Svanö. Massan provianterar i brödbutikerna i Kramfors.

Demonstrationståget marscherar till Nyland, där slutligen 5 000 människor är samlade. Politiska tal hålls från en balkong av Nya Norrlands medarbetare Albert Viksten och den kände syndikalisten Fritz Ståhl. Ståhl frågar massan om den är beredd att storma fängelset i Härnösand och befria livstidsfängen, Amaltheamannen Anton Nilsson. Han får ett tveksamt svar.

Flottningsarbetarna kommer över isen och begär hjälp att slutföra en seg löneförhandling. Efter framgångsrika förhandlingar lyfts den livräddade flottningschefen upp på en stolpe.

En stor del av demonstranterna gratisåker tåg hem från Nyland.

Fredagen den 27 april: Arbetet återupptas i fabrikerna i Kramfors, men läggs ned igen på förmiddagen. Mat köps i affärerna utan kuponger.

Nästan lika många människor som förut, 5 000, är i rörelse, men spridda på fem mindre grupper, som genomsöker bl. a Skog, Ramvik, Bjärträ och Torsåker.

Landshövdingen C M Ström anländer på kvällen till Kramfors, försöker hålla ett tal men överröstas av massan. Beslutar vid midnatt att inkalla militär ’handräckning’.

Lördagen den 28 april: Militär från Sollefteå anländer till Kramfors på förmiddagen och middagen och på kvällen kommer ett kompani från Umeå.

Arbetet ligger, enligt beslut, nere över första maj. På eftermiddagen manar Fritz Ståhl till revolt vid ett tal på ’Höga Nöjet’. Samtidigt talar Nya Norrlands redaktör Ivar Vennerström i riksdagen och berättar att han inkallats av sina partivänner i Ådalen för att söka lugna massorna.

Sju handlare i Härnösand besöks av hungerdemonstranter, som också antar en resolution om fritagning av Amaltheamannen Anton Nilsson.

Visitering av bönder och handlare sker också i Gudmundrå, men i mindre omfattning än förut.

Söndagen den 29 april: Vennerström kommer med nattåget, talar för lag och ordning från balkongen på 'Höga Nöjet' inför 4 000 personer. Men Ståhl ger sig inte. I ett möte efter mötet håller han fast vid att planen att storma fängelset ska genomföras.

Militär från Umeå anländer till Härnösand på förmiddagen. Fängelset befästs i hemlighet av militär trupp. Ett lamt försök görs i Kramfors att skilja manskapet från befälet.

Arbetare från Ulvvik, Lövvik och Rö visiterar källarna hos bönder.

Måndagen den 30 april: 800 personer genomför inventeringar hos bönder i Styrnäs, Säbrå och Nora.

På kvällen sammanträder ledningen för Härnösands Arbetarråd med de ledande syndikalisterna och tvingar dem att ta tillbaka planen att storma fängelset.

Tisdagen den 1 maj: Förstamajdemonstrationerna genomförs utan några intermezzon eller våldshandlingar. Hungerrevolten i Ådalen är över.”

Källa: Elmbrant, Björn: *Hungermarschen 1917* (1980), s 7-9